

Primer Congrés Internacional sobre Revitalització de Llengües Indígenes i Minoritzades

written by Redacció Unilateral | 19 d'abril de 2017

Aquesta setmana està tenint lloc al nostre país el [Primer Congrés Internacional sobre Revitalització de Llengües Indígenes i Minoritzades](#) que té per objectiu reunir educadors, professionals, activistes, líders indígenes, investigadors acadèmics i estudiants, ja siguin parlants o aprenents de llengües minoritzades. El Congrés té una doble seu a Vic i a Barcelona.

Aquest congrés internacional aborda des de la perspectiva de la recerca, la pedagogia i la pràctica la situació de les diverses llengües i cultures de les poblacions indígenes i minoritzades d'arreu del món. El congrés pretén que els participants estableixin un diàleg global i, al mateix temps, que serveixi de fòrum per intercanviar idees, experiències i recerca en revitalització de llengües des d'una perspectiva interdisciplinària. És a dir, té per finalitat intercanviar idees i experiències més enllà dels murs de l'acadèmia i trobar un espai en la comunitat mundial en què els participants tinguin l'oportunitat de compartir les seves múltiples maneres de ser, veure, conèixer i aprendre.

El Grup de Recerca en Educació, Llenguatge i Literatura de la UVic-UCC organitza aquest congrés conjuntament amb el Grup d'Estudi de Llengües Amenaçades (GELA) de la Universitat de Barcelona, i el Department of Literacy, Culture, and Language Education i el Department of Folklore and Ethnomusicology de la Indiana University-Bloomingtonus.

Les llengües minoritzades

Una llengua minoritzada és una llengua que no es parla, s'escolta, s'escriu o llegeix amb normalitat al territori on es parla, és a dir, que té l'ús restringit en pocs o molts àmbits de la societat. Per exemple, que no té cap diari (o que en té pocs), cap programa de ràdio o de televisió (o que en té pocs), que no es pot parlar als jutjats -o que s'hi pot parlar en pocs judicis-, etc. Tot i així, no vol pas dir que sigui una llengua minoritària dins del seu context, o sigui, que pot ser una llengua parlada per moltes persones però està marginada per una llengua dominant, que és l'única oficial de l'estat que inclou el territori on es parla la llengua minoritzada, o que la dominant la parlen moltes més persones que la minoritzada, etc. Aquest és el cas del català, que és molt més parlat que el grec, el txec, l'hongarès, el suec, el búlgar, el gaèlic o irlandès, el danès, l'eslovac, el finès, el lituà, el letó, l'eslovè, l'estonià i el maltès dins de la Unió Europea, però té un ús molt restringit als jutjats, al cinema, un ús no tant restringit en premsa, ràdio i televisió, etc. Això passa perquè Catalunya no té un estat propi -Andorra és un estat molt petit, i excepcional-, que és la condició necessària, però no pas suficient, perquè una llengua es normalitzi -no estigui minoritzada i es faci servir amb normalitat-, que Bernat Joan ho explica molt bé al llibre Normalitat lingüística i llibertat nacional (Edicions 3 i 4, 2002).